

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Francsics Imre Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek, az NKKB Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. november 24. napján kelt 4.G.41.580/2004/97. számú ítélete ellen az alperes részéről 99. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000 (négy százezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 1993-tól antennatartó típustornyok gyártását, összeszerelését, telepítését végezte az alperesi jogelőd ... Rt. (a továbbiakban: alperes) részére a naptári évenként megkötött keretszerződésekben, valamint az egyes tornyok megvalósítására vonatkozó eseti alperesi megrendelésekben foglaltak szerint, továbbá külön szerződés alapján az általa korábban létesített egyes antennatartó tornyokon megerősítési munkákat is végzett.

Az antennatartó tornyok 2001. évi gyártására és telepítésére 2001. február 8-i keltezéssel létrejött keretszerződés szerint felperes a kivitelezési munkákat a szerződés elválaszthatatlan részét képező alperesi pályázati felhívásban, a ... Kft. által készített műszaki dokumentációban és az ajánlati dokumentációban foglaltak szerint tartozott teljesíteni.

A szerződés 12.3. pontjában az alperes vállalta, hogy amennyiben a megbízásából a felperes által korábban gyártott torony-megerősítésére van szükség, ezzel a feladattal mindig a felperest bízta meg, az ilyen tevékenységre a felek az alperes által előzetesen jóváhagyott árajánlat alapján minden esetben egyedi szerződést kötnek.

A felperes kivitelezésében megvalósult antennatartó tornyok átadás-átvételekor az összeszerelés során felhasznált csövek falvastagságát az alperes nem vizsgálta.

Az alperes megrendelése alapján a ... Kft. 2001-ben és 2002-ben biztonságtechnikai felülvizsgálatot végzett a felperes által korábban megépített antennatartó tornyokon, és azt állapította meg jegyzőkönyvben rögzítetten, hogy egyes tornyok esetében a felhasznált csövek méretei bizonyos toronyszinteken eltértek a tervekben előírtaktól.

Az alperes 2002 májusa és 2003 februárja között több levélben arról tájékoztatta a felperest, a bővítés kapcsán, illetve a biztonságtechnikai felülvizsgálat során készült szakvélemény megállapítása szerint egyes bázistornyokon a toronyszerkezet egyes szakaszain az öv rudak, illetve rács rudak falvastagsága kisebb a tervben előírtnál; egyúttal felszólította a felperest az említett toronyszakaszok megerősítésének a ... Kft.-vel történő megterveztetésére, valamint a kivitelezésre azzal, hogy miután az említett hiányok kivitelezési hibákból erednek, azok elhárítását szavatosság keretében kéri.

A felperes 2002-ben és 2003-ban 14 bázisállomáson ... a ... Kft. tervei alapján elvégezte az 50 m-es antennatartó tornyok megerősítését, a munkák átadás-átvétele is megtörtént. Kilenc bázisállomás ... torony-megerősítési munkáival összefüggésben az alperes anyagokat szerzett be, további 5 bázisállomás ... esetén pedig megkezdte az előkészületeket.

A felperes megkeresésére a ... 2003. február 26-án kelt levelében úgy nyilatkozott, a felperes által megjelölt ... melegen húzott, varrat nélküli acélcsövek falvastagságának túrására az ... számú nemzeti szabvány az érvényes, az a gyártó, aki ennek megfelelő csöveket gyárt, illetve alkalmaz a gyártásban, a tőle elvárható

legnagyobb gondossággal jár el annak érdekében, hogy a vevői igényeket kielégítse, „abban az esetben, ha a vevő nem fogalmaz meg követelményeket.” Az ... a csövek külső átmérőjének, falvastagságának tűrésére tartalmaz előírásokat.

A felperes 2003. december 17-én kelt levelében tájékoztatta az alperest a 2003-ban végzett torony-megerősítésekről, arra is utalva, a munkálatok kb. 28 millió forint összegű költségének viseléséről, illetve megosztásáról a felek között nem jött létre megállapodás, a további torony-megerősítési munkák elvégzésére attól függően kerülhet sor, hogy az alperes kiegyenlíti a ráeső kivitelezési költségeket, a számlát az alperes választától függően állítja ki.

Az alperes arra hivatkozással, hogy a 14 bázisállomáson végrehajtott torony-megerősítési munkákkal a felperes a hibás teljesítésből eredő szavatossági felelőssége körébe tartozó javítási kötelezettségét teljesítette, elzárkózott a torony-megerősítési munkák felperes által igényelt ellenértékének kifizetésétől.

A felperes 2004. február 9-én kelt levelében vitatta a szavatossági kötelezettségével kapcsolatos alperesi álláspontot, arra is utalva, a vékonyabb falvastagságú csőelemek esetenkénti beépítéséről a tervező ... Kft.-nek tudomása volt; egyebekben a költségek megosztására nézve is javaslatot tett.

A torony-megerősítési költségek megosztásáról a felek képviselői 2004. április 14-én személyesen egyeztettek, megállapodás nem jött létre.

A felperes 2004. április 22-én 2004. május 11-i fizetési határidővel számlát állított ki a ... bázisállomásokon végzett torony-megerősítési munkák ellenértékéről, a számlákon azt is feltüntetve, a teljes költség 28 millió forint + ÁFA, 51 % az engedmény. Az alperes a számlát kiegyenlítés nélkül visszaküldte.

Az alperes 2004. június 18-án kelt, a felperesnek küldött levelében továbbra is fenntartotta azon álláspontját, hogy a tornyok biztonsági felülvizsgálata során feltárt falvastagság problémák kijavítása, a kivitelezési tervektől eltérő, gyengébb teherbírású tornyok megerősítése a felperes szerződésből és a Ptk. előírásaiból fakadó kötelezettsége, a tűréshatárokkal kapcsolatos magyar szabványra történő felperesi hivatkozás nem fogadható el, figyelemmel arra, hogy a nemzeti szabvány alkalmazása önkéntes, annak alkalmazását a felek a szerződésben nem kötötték ki, a kiviteli tervek sem tartalmazzak a szabványra való utalást.

A felperes 2004. november 15-én előterjesztett, többször módosított keresetében az alperest 39.947.753 forint és ennek 2004. május 11-től a kifizetésig járó, a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni, elsődlegesen a Ptk. 201. § (1) bekezdésére és 389. §-ára alapítva, szerződés teljesítése címén, másodlagosan a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján jogalap nélküli gazdagodás címén.

A kereseti előadás szerint a keretszerződés és az alperes szóbeli megrendelése alapján került sor 14 alperesi bázisállomáson az antennatartó tornyok megerősítésére, továbbá 9 torony esetén a megerősítési munkák előkészítésére, 5

toronymál pedig a szükséges torony-megerősítési munkák felmérésére, a tervek elkészítésére. Az elvégzett torony-megerősítési munkák alperes részére történő átadás-átvétele megtörtént, alperes a teljesítést nem kifogásolta, a munkák elvégzésével, illetve előkészítésével felmerült költségek megfizetését azonban a felek között a költségmegosztás tárgyában létrejött megállapodás ellenére megtagadta, arra hivatkozással, a tornyok megerősítése a felperes hibás, a tervektől eltérő kivitelezése miatt vált szükségessé, a megerősítési munkákat a szavatosság körébe tartozó kijavítási kötelezettsége alapján felperesnek a saját költségén kell elvégeznie. Az alperesi állásponttal szemben a tornyok kivitelezése szerződésszerűen történt, a szerződés nem zárta ki a szabvány szerinti tűréshatáron belül az eltérés lehetőségét, a felhasznált csövek falvastagsága megfelelt a szabvány szerinti értéknek, azokban az esetekben pedig, amikor a tűréshatár alatti csövek kerültek felhasználásra, ehhez az alperes, illetve a tervező minden esetben hozzájárult. Az, hogy a teljesítés nem volt hibás, bizonyítja az is, hogy az alperes kifogás nélkül átvette a tornyokat, mégpedig anélkül, hogy a felhasznált csövek falvastagságát ellenőrizte volna. A tornyok utólagos megerősítését az ez a szükségessé, hogy a megépítésüket követően olyan további terheket is el kellett bírniuk, amelyekkel eredetileg a tervezéskor nem számoltak. A torony-megerősítési munkák elvégzésére szóbeli megállapodás jött létre a felek között, csak a költségek megosztása volt vitás.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatta, azt állítva, a tornyok megerősítésére azért volt szükség, mert a felperes a szerződésben előírtnál, a kiviteli tervekben kifejezetten rögzítetteknel vékonyabb falvastagságú és ennek következtében a tervezettnél kisebb teherbírású csövekkel szerelte össze azokat. A hibás teljesítés ténye csak az átadás-átvételt követő biztonsági felülvizsgálat során derült ki, ezt követően a felperest haladéktalanul felszólította a hiba szavatosság keretében történő kijavítására, a tornyok megerősítésére, aminek a felperes eleget is tett, a szükséges megerősítéseket külön szerződés és árajánlat nélkül 14 torony esetében elvégezte. A felperes csak 2004-ben tette vitássá azt, hogy hibásan teljesített és ekkor terjesztette elő a költségek megtérítése iránti igényét, alaptalanul azt állítva, hogy a szabványban meghatározott tűréshatáron belüli falvastagságú csöveket használt fel. A felperes által hivatkozott szabvány alkalmazása nem kötelező és azt a felek nem tették a szerződés részévé, ugyanakkor a szerződés elválaszthatatlan részét képező kiviteli tervekben konkrétan meghatározásra került az a csőméret, aminek megfelelően a felperes teljesíteni tartozott, a Ptk. 380. §-ában foglaltak szerint felperes a tervben előírtnál vékonyabb méretű csövek felhasználásával hibásan teljesített, az így összeszerelt tornyok teherbírása, állékonyága elmaradt a tervezettől, megerősítésüket ez ez a szükségessé. A tervekben kifejezetten előírt tulajdonságoknak nem megfelelő anyag felhasználásáért a felperes a BH 2009.324 számú eseti döntésben foglaltakra figyelemmel is szavatossági felelősséggel tartozik. Azokkal a tornyokkal összefüggésben pedig, ahol megerősítésre nem került sor, felperes nem végzett olyan munkát, aminek ellenértékére bármilyen jogcímen igényt tarthatna. Egyebekben a felperes által korábban igényelt és kiszámlázott összeg nem azonos a perben érvényesített felperesi követeléssel, a kereset tárgyát

képező összeget a felperes korábban nem számlázta ki, ezért a Ptk. 302. § b) pontjában foglaltakra figyelemmel a késedelmi kamat iránti felperesi igény is megalapozatlan, amit a BH 2002.318 számú határozatban foglaltak is alátámasztanak.

Az elsőfokú bíróság 2010. november 24-én meghozott 4.G.41.580/2004/97. számú ítéletével az alperest a felperes részére 27.276.854 forint és ennek 2005. február 1-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegével azonos mértékű késedelmi kamata, valamint 2.326.075 forint perköltség megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a felperes 2002-ben és 2003-ban 14 alperesi antennatartó torony-megerősítését végezte el, anélkül azonban, hogy a toronyépítési munkákra az alperessel szerződést kötött volna, a szerződés teljesítésére irányuló kereseti kérelem ezért megalapozatlan, ugyanakkor a felperes által ténylegesen elvégzett torony-megerősítési munkák tekintetében a feleket elszámolási kötelezettség terheli.

A továbbiakban az elsőfokú bíróság a nemzeti szabványosításról szóló 1995. évi XXVIII. tv. 3. § c) pontjában, 6. § (1) bekezdésében, valamint a Ptk. 288. §-ában és 380. §-ában foglalt rendelkezéseket értelmezve kifejtette, amennyiben a felek a szerződésben nem élnek a nem kötelező szabványtól való eltérés lehetőségével és nem írják elő eltérő műszaki megoldás alkalmazását, a minőségi hiba szakmai megítélésekor az egyébként nem kötelező szabvány előírásait irányadónak kell tekinteni. A perbeli esetben az alperes nem kötötte ki a szerződésben azt, hogy a műszaki dokumentációban foglaltaktól nem enged eltérést, egyebekben pedig sem a szerződés, sem a műszaki dokumentáció nem tartalmazott a mű egyediségére utalást, ezért a perbeli antennatartó tornyokra a szabványok előírásait irányadónak kellett tekinteni.

Az elsőfokú bíróság a perben kirendelt ... igazságügyi szakértőnek a ... társszakértő bíróság engedélyével történt bevonásával készített szakértői véleményét ítélezése alapjául elfogadva tényként állapította meg azt, hogy a felperes által ténylegesen elvégzett torony-megerősítési munkákkal érintett 14 antennatartó torony közül 11 megfelelt a szabvány előírásainak, teherbírásuk megfelelő volt, a rendeltetési célra alkalmasak voltak, ezért ezen tornyok vonatkozásában az alperes megalapozatlanul hivatkozott a felperes hibás teljesítésére, a felperesnél a tornyok megerősítésével összefüggésben felmerült, a szakértő által bruttó 27.276.854 forint összegben megállapított költségeket a Ptk. 361. § (1) és 363. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint az alperes megfizetni tartozik.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a torony-megerősítés következtében a tornyok értékében a szakértői vélemény szerint bekövetkezett értéknövekedés nem eredményezte a felperes rovására az alperes jogalap nélküli gazdagodását, ezért ezen értéknövekedés megtérítésére a felperes jogalap nélküli gazdagodás címén nem tarthat igényt.

A késedelmi kamatfizetési kötelezettségre nézve az ítélet indokolása rögzíti, a keresettel érvényesített torony-megerősítési költségekről a felperes nem állított ki

szabályszerű számlát, ezért a GK 66. számú állásfoglalásban foglaltakra tekintettel a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját a keresetlevél benyújtását követő 30 nap lejártával állapította meg az elsőfokú bíróság.

A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség alperesre terhesebben 68-32 %-os arányát figyelembe véve.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Az alperes a korábbi perbeli nyilatkozatait fenntartva arra hivatkozott, az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert teljes egészében a téves, hibás szakértői véleményen alapul.

A fellebbezés szerint a szakvélemény egy hibás preconcepcióból kiindulva a minősítési értékekből, átlagokból számítja ki a szabványnak való megfelelést és nem az egyes mérési eredményeket veszi a számításai alapjául, aminek következtében hibás a számítási mód és az egész szakvélemény, amit a ... csatolt állásfoglalása is igazol.

A perbeli igazságügyi szakértői vélemény továbbá figyelmen kívül hagyta azt a lényeges körülményt, hogy a perbeli esetben a csöveket az általános rendeltetésüktől - csővezetékek, tartályok, gépek, berendezések gyártása - eltérően tartószerkezetként használták fel, így azok teherbírásának a legszélsőségesebb időjárási viszonyoknak is meg kell felelnie, és éppen ez tette indokoltá azt, hogy a szerződések mellékletét képező tervekben a csőméretek konkrétan kerültek meghatározásra, nem pedig a szabványra utalással, ami egyben azt is jelenti, hogy a minőséget a szerződésben a felek egyedileg határozták meg. A tervek szerint a csövekkel szemben elvárás volt, hogy a statika szabályainak megfelelően kielégítsék a „leggyengébb láncszem” követelményét, ami azt jelenti, hogy az egész torony teherbírása annyi, amennyi a leggyengébb rész teherbírása.

Elfogadhatatlan az igazságügyi szakértői vélemény azon okfejtése, hogy a csövek kisebb falvastagságát a nagyobb szilárdság kompenzálja, a rendelkezésre álló adatok, okiratok alapján ugyanis ilyen következtetés nem vonható le, a bizonytalan eredetű minőségi bizonyítványok nem alkalmasak a nagyobb szilárdság bizonyítására, amivel az igazságügyi szakértőnek is nyilvánvalóan tisztában kellett lennie.

A fellebbezés szerint ... társszakértő elfogultságának kérdését veti fel az, hogy az alperes által évenként megszervezett statikus tervezői konferenciákon az igazságügyi szakértői véleményében kifejtett koncepciójával alul maradt, amit a 2002. november 27-én megtartott 3. statikus tervezői megbeszélésről készített, a fellebbezéshez csatolt emlékeztetőben foglaltak is alátámasztanak. Ugyancsak aggályossá teszi a társszakértő elfogultlanságát az a körülmény, hogy az utóbb az alperes tudomására jutott információk szerint a szakértő több esetben teljesített a ... Kft.-től származó megbízásokat.

Az alperes 2011. április 8-án benyújtott fellebbezés kiegészítéséhez csatolta a megbízásából ... igazságügyi szakértők 2011 márciusában készített szakvéleményét, amelynek megállapításai álláspontja szerint igazolják azt, hogy a létesítmény megfelelése szempontjából nem releváns, hogy az alkalmazott

gyártmány minőségét meghatározó szabvány milyen gyártási tűréseket enged meg, az építető műszaki kikötéseit a vállalkozó rendelkezésére bocsátott tervdokumentációk tartalmazzák, a perben eljáró szakértők nem vizsgálták a beépített anyagokat, a felperes által csatolt bizonylatokról ugyanakkor nem állapítható meg, hogy azok a vizsgált tornyokra vonatkoznának, a felperes nem a terveknek megfelelő gyártmányokat épített be a létesítményekbe, a kirendelt szakértő a témában nem rendelkezett megfelelő felkészültséggel, mindezek folytán pedig a perbeli szakvélemény nem alkalmas arra, hogy megalapozott ítélet alapjául szolgáljon.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében - annak tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, lényegében helyes indokaira tekintettel. Az alperesi fellebbezésben, illetve az ahhoz csatolt szakértői véleményben foglaltakkal szemben hangsúlyozta, a perbeli antennatornyok tervei az ... szabványsorozat alapján készültek, amit a perben meghallgatott tervező nyilatkozata is megerősít. A tervezés során használt szabvány pedig az acél tartószerkezetekbe a szabványos, a szabványban megfogalmazott követelményeknek megfelelő (tűrésen belüli) alapanyagok beépítését írja elő, így az antennatornyok megfelelőségének megítélésekor a fellebbezéshez csatolt szakértői vélemény megállapításával szemben lényeges szempontnak minősül, hogy a vizsgált alapanyagok jellemzői belül vannak-e a tűréshatáron. Mindaddig, amíg a szerkezetbe beépített varrat nélküli csövek kielégítik az ...-ben megfogalmazott követelményeket, a kivitelező e szempontból nem hibáztatható. Azt pedig, hogy a gyártáshoz használt alapanyagok megfeleltek a szabványban rögzített tulajdonságoknak, a gyártó által kiállított, az antennatornyok átadási dokumentációjához csatolt minőségi bizonyítványok tanúsítják, a minőségi bizonyítványok hitelességét a perben senki nem vonta kétségbe. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a kirendelt igazságügyi szakértői véleményre alapítva megalapozott ítéletet hozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül, és a fellebbezést az alábbiak szerint megalapozatlannak találta.

A 2003. június 30-ig hatályban volt, de a jelen perben még irányadó Ptk. 305. § (1) bekezdése úgy rendelkezett, olyan szerződés alapján, amelyben a felek kölcsönös szolgáltatásokkal tartoznak, a kötelezett hibásan teljesít, ha a szolgáltatott dolog a teljesítés időpontjában nem felel meg a jogszabályban vagy a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak.

A Ptk. 277. § (1) bekezdése szerint a szerződéseket tartalmuknak megfelelően, a megszabott helyen és időben, a megállapított mennyiség, minőség és választék szerint kellett teljesíteni, a szolgáltatásnak alkalmasnak kellett lennie arra, hogy azt rendeltetésének, illetve a szerződésben kikötött vagy egyébként a szerződéskötéskor a kötelezett által ismert célnak megfelelően lehessen felhasználni.

A szolgáltatásokra nézve különböző jogszabályok, műszaki előírások, szabványok is tartalmazhatnak rendelkezéseket.

A nemzeti szabványban foglaltak alkalmazása ugyanakkor a nemzeti szabványról szóló 1995. évi XXVIII. tv. 6. § (1) bekezdésében foglaltakból következően önkéntes, kivéve azt az esetet, ha jogszabály a szabvány kötelező alkalmazását írja elő.

A fentiekből következően annak vizsgálata során, hogy történt-e hibás teljesítés, a szolgáltatás jogszabályban meghatározott és a szerződésben kikötött tulajdonságainak egyaránt jelentősége van. Abban az esetben, ha a felek a szerződésben a szolgáltatás egyedi, speciális tulajdonságairól kifejezetten nem rendelkeznek, és a szolgáltatásra nézve jogszabály, vagy kötelezően alkalmazandó műszaki leírás, szabvány nem állapít meg speciális követelményeket, a teljesítés akkor minősül hibásnak, ha a szolgáltatás nem alkalmas a kötelezett által ismert szerződéses célnak megfelelő rendeltetésszerű használatra. A rendeltetésszerű használatra alkalmasság vizsgálata körében pedig abban az esetben, ha létezik a szolgáltatással szembeni általános követelményeket meghatározó, nem kötelező nemzeti szabvány, a nem kötelező szabvány rendelkezéseit is irányadónak kell tekinteni.

A Pp. 177. § (1) bekezdése szerint, ha a perben jelentős tény, vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki. A (6) bekezdés azt is kimondja, a bíróság a fél kérelmére - ha a bizonyítás szempontjából szükségesnek látszik - a kirendelt szakértő helyett más szakértőt rendelhet ki. A 182. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki.

A perbeli esetben az alperes arra hivatkozással tagadta meg a felperes által elvégzett torony-megerősítési munkák költségeinek kifizetését, hogy a felperes hibásan teljesített, mert a tornyok összeszereléséhez nem a szerződés részét képező kiviteli tervekben előírt falvastagságú, és ezért kisebb teherbírású csöveket használt fel, aminek következtében a tornyok teherbírása elmaradt a tervezettől, megerősítésük ezért vált szükségessé.

Az alperesi ellenkérelemben foglaltakra figyelemmel a perben mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felek szerződésükben a tornyok összeszereléséhez a felperes által felhasználható csövek falvastagságára nézve miképp rendelkeztek, ehhez képest a tornyok összeszereléséhez a felperes által felhasznált csövekre irányadónak kell-e tekinteni a nem kötelező nemzeti szabvány előírásait, továbbá hogy a felperes teljesítése megfelelt-e a szerződésben foglaltaknak, illetve rendeltetésszerű használatra alkalmas volt-e vagy sem.

Az elsőfokú bíróság a perbeli antennatartó tornyok összeszerelésére, felállítására vonatkozó szerződéses rendelkezések Ptk. 207. § (1) bekezdése szerinti

értelmezésével helytállóan helyezkedett arra a jogi álláspontra, hogy a felek között létrejött szerződés nem értelmezhető akként, hogy a szerződésben az alperes a legkisebb mértékű eltérést sem megengedő módon, kifejezetten a kiviteli tervekben meghatározott paramétereknek megfelelő, ily módon egyedileg meghatározott méretű csövek felhasználását írta volna elő a felperes számára. Ezt az értelmezést támasztja alá egyebek mellett az is, hogy a felhasználható csövek méretének az alperesi álláspont szerinti eltérést nem engedő módon, egyedileg történő előírása esetén a felperesnek a gyártótól ilyen speciális csöveket kellett volna egyedileg megrendelnie, és ennek megtörténtét az átadás-átvétel során a csövek egyedi legyártását igazoló minőségi bizonyítványokkal kellett volna igazolnia. Arra nézve azonban a perben nem merült fel adat, hogy a felhasznált csövek szerződésben kifejezetten előírt egyedi tulajdonságait igazoló gyártási minőségtanúsítást az alperes megkövetelte volna a felperestől, ilyen előadást maga az alperes sem tett. Mindezekből, a korábban már kifejtettekre is figyelemmel, az következik, hogy helytálló álláspontra helyezkedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperesi szolgáltatás rendeltetésszerű használatra alkalmasságának vizsgálata körében a tornyok összeszereléséhez a felperes által felhasznált csövek méretbeli tűrését meghatározó, egyebekben nem kötelező szabvány előírásait irányadónak kell tekinteni.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a perben kirendelt ... igazságügyi szakértő ... okleveles építésmérnök társszakértő bevonásával készített, szóban és írásban többször kiegészített, részletesen megindokolt, számításokkal alátámasztott szakértői véleményét ítélezése alapjául elfogadva tényként állapította meg, hogy a felperesi teljesítés a szabvány szerinti negatív tűrésnél vékonyabb falú csövek beépítése miatt három esetben nem volt szerződésszerű, míg 11 torony esetében érvényesültek a szabvány előírásai, ezek rendeltetésszerű használatra, a rendeltetési célra alkalmasak voltak, ebben a részében a felperes teljesítése nem tekinthető hibásnak.

A kirendelt igazságügyi szakértő a tornyok összeszerelésére vonatkozó műszaki dokumentáció, az átadás-átvételi eljárás iratai, köztük a felperes által felhasznált csövekre a gyártó által kiállított minőségi bizonylatok alapján készített szakvéleményében egyebek mellett azt is részletesen kifejtette, hogy felperes a kiviteli tervekben előírtnál jobb anyagminőségű, nagyobb szilárdsági paraméterekkel rendelkező csöveket használt fel, a felhasznált csövek minőségére vonatkozó szakértői álláspont megalapozottságát vitató alperesi észrevételekre pedig határozottan úgy nyilatkozott, a ténylegesen beépített anyagok minősége a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható volt. A 85. sorszám alatti kiegészítő szakértői véleményében egyebekben a szakértő is utalt arra, hogy a tornyoknál alkalmazott kisebb falvastagságú csövek problémája már a társszakértő részvételével korábban 2002. november 27-én megtartott alperesi 3. statikus tervezői megbeszélésen is kiemelt téma volt, ezzel összefüggésben a szakértő a megbeszéléstől készült emlékeztetőt is csatolta.

Az elsőfokú eljárás során az alperes nem vitatta a tornyok építéséhez felhasznált csövek minőségi bizonyítványainak hitelességét, nem hivatkozott azok „bizonytalan eredetére” és ... társszakértő elfogultságának kérdését sem vetette fel, annak

ellenére, hogy nyilvánvalóan ismerte a perben felmerült egyes szakkérdésekben ... által elfoglalt szakmai álláspontot. Az alperes továbbá annak ellenére, hogy attól nem volt elzárva, az elsőfokú eljárás során nem szerzett be és nem csatolt olyan magánszakértői véleményt sem, amely a perbeli igazságügyi szakértői véleményben foglaltakkal ellentétes álláspontját alátámasztotta volna, új szakértő kirendelését arra hivatkozással indítványozta, mert álláspontja szerint a szakvélemény jogkérdésben, a szabvány alkalmazhatósága kérdésében is véleményt tartalmaz.

Figyelemmel arra, hogy a perben társszakértőként eljárta ... elfogultságára, a minőségi bizonylatok bizonytalan eredetére az elsőfokú eljárásban az alperes nem hivatkozott, továbbá a perbeli igazságügyi szakértői véleménnyel ellentétes álláspontja alátámasztására szolgáló magánszakértői véleményt sem csatolt, az alperes fellebbezésében felhozott ezen új tényeket, bizonyítékokat a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel mellőzte.

Az alperesi fellebbezésben előadott azon új tény pedig, hogy ... társszakértő esetlegesen megbízási jogviszonyban állt a perbeli antennatartó tornyok létesítése során az alperes megbízásából a kiviteli terveket készítő, majd pedig ugyancsak az alperes megbízásából a biztonságtechnikai felülvizsgálatot végző ... Kft.-vel, a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint nem szolgálhat alapul a társszakértő elfogultságának megállapítására.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alkalmazásával a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan mérsékelt összegben megállapított, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2011. május 3.

. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

. Felker László s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró

A kiadmány hitelül

